Irtonumero 2:—

Kansallinen Työ

Tiistaina syyskuun 19 p:nä

Toimitus ja toimisto: Helsinki, Unioninkatu 41 A
Puhelimet: Toimitus ... 36 107
Tilaus- ja ilmoitusasiat...... 63 389

PÄÄTOIMITTAJA S. B. OKSANEN

Kahdesti kuussa ilmestyvä taistelulehti
Tilaushinnat: 1/1 vk. 40:—, 1/2 vk. 20:—, irtonumerot 2:—
Ilmoitushinnat: 3:- palstamm.

1. vuosikerta
N:o 7 — 1939

Mistä Uuden Suomen, Helsingin Sanomien ja Suomen Sosialidemokraatin pääasialliset tietolähteet,

Yhdysvaltain juutalainen tietotoimisto, United, Englannin juutalainen tietotoimisto Reuter, ja Ranskan juutalainen tietotoimisto Havas vaikenivat?

69 puolalais-terrorin uhria 3 ½ kuukaudessa!

Koska lehdistössämme ennen nykyistä sotaa erikoisesti juuri yllä mainittujen tietotoimistojen antamissa uutisissa väitettiin saksalaisten valheiksi Puolan puolella sattuneita väkivallantekoja saksalaisia kohtaan, katsomme me puolueettomuutemme tasapuolisuuden nimessä asialliseksi julki tuoda seuraavan tilaston näistä terroriteoista. Jotta kansamme saisi täydellisen käsityksen asioiden kulusta.

10. 5. 39 ampuivat kuoliaaksi puolalaiset rajavirkailijat 29-vuotiaan saksalaissyntyisen kalastajan nimeltään Koschitzkin Ziegelscheunestä hänen ylittäessään veneellään Obrajoen Saksan puolelle. K:lla, jolla oli kalastusoikeus Obrajoella tapahtuma-alueella, on ollut pitkäaikainen lupatodistus, joten hän oli oikeutettu kalastamaan kummallakin puolella Obrajokea, jonka keskellä kulkee Saksan ja Puolan raja.

13 ja 14. 5. 39 tapahtui Tomaschowissa noin 40 km:iä Lodzista kaakkoon päin olevassa kaupungissa, jossa asuu noin 1000 saksalaista perhettä, vakavanlaatuisia saksalaisvastaisia mielenosoituksia. Harvoja poikkeuksia lukuunottamatta hävitettiin tällöin saksalaisten omistamat konttori- ja työhuoneistot sekä yksityisasuntoja ja lukuisia saksalaisia, niiden joukossa lapsia, pahoinpideltiin niin, että kaksi kuoli saamistaan vammoista.

17. 5. 39 puolalainen joukko kolmannen kerran lyhyen ajan sisällä hyökkäsi Saksalaiseen Taloon Karwinissa. Hyökkäyksen aikana sai saksalainen vahtimestari, 50-vuotias Georg Hamrosy, hermokohtauksen. Puolalaisten harjoittama terrori ja alituiset uhkaukset olivat masentaneet saksalaisen sekä sielullisesti että ruumiillisesti, että hän lopetti elämänsä hirttäytymällä.

21. 5. 39 noin kello 24.30 ajoi Danzin alamainen Grübner taksaautolla Marienburgista, Danzigin piirissä sijaitsevaan Kalthofin kylään. Matkalla asemalle seisoi tiellä auto, joka taksa-auton tullessa paikalle, valaisi tämän äkkiä valonheittäjillään. Taksa-auton kuljettaja pysäytti vaununsa ja nousi Grübnerin kanssa ulos ottaakseen selvää, mistä syystä vastassa oleva auto antoi valomerkkejä. Kun he eivät nähneet mitään erikoista, palasivat miehet autolleen. Äkkiä pamahti seisovasta autosta kaksi laukausta, jotka osuivat Grübneriin takaapäin, toinen päähän, toinen olkapäähän. Hän kuoli heti ja hänet löydettiin makaavan piippu suussa.

9. 6. 39 aamupäivällä yritti Tarnowitzin raja-alueella saksalaissyntyinen 22-vuotias Erwin Lubetzki Tarnowitzista paeta "vihreän rajan" yli Saksaan saadakseen Yli-Sleesiassa vihdoinkin työpaikan oltuaan monta vuotta työttömänä. L. oli useita kertoja pyytänyt Puolan viranomaisilta rajankulkulupaa sitä kuitenkaan saamatta. Hänet ampuivat Puolan rajapoliisit kahdella laukauksella.

15. 6. 39 meni Saksan alamainen Alois Sornik kahden naisen seurassa täysihoitolasta kreikkalais-katoliseen pappilaan Zielonassa (Nadwornan luona Itägaliziassa), jossa hän oli kesälomaa viettämässä. Ilman minkäänlaista aihetta hyökkäsi äkkiä kaksi miestä hänen kimppuunsa lyöden häntä rautatangolla niin, että hän verissään kaatui maahan. Hänet vietiin autolla Nadwornan sairaalaan, missä hän kuoli neljän päivän kuluttua tuntoihinsa tulematta. Epäiltynä tähän rikokseen vangittiin metsänvartija Wrobel ja työmies Onufrek.

27. 6. 39 kello 22 pysäytti puolalainen rajavartija raja-alueella Karl Imanuel Rudan luona kaksi nuorta miestä 100 metriä Saksan rajalta. Puolalainen hyökkäsi heidän kimppuunsa ja surmasi toisen, 30-vuotiaan Emanuel Rudawskin, pistimellä. Toisen onnistui päästä Saksan puolelle.

16. 8. 39 kuoli saksalaissyntyinen Kalytta Piekarista vankilassa pahoinpitelystä saamiinsa vammoihin. Hänet vangittiin 14. 8 Pekarissa provosoitujen rajaloukkausten yhteydessä. Kalytan viiden kuukauden ikäisen tyttären Edeltrautin heitti puolalainen roskaväki ikkunasta ulos ja hän kuoli 17. 8.

19. 8. 39 ilmoitti D.N.B., että kun lämmittäjä Viktor Kopietz Keski-Laszikista oli vaimonsa kanssa kotimatkalla, hyökkäsi hänen päälleen väijyksistä huonossa maineessa oleva puolalainen Woznikowski, joka löi Kopietzia rautaisella esineellä päähän niin, että Kopietz menetti tajuntansa ja kuoli matkalla Nikolai-sairaalaan.

22. 8. 39 ilmoitti D.N.B., että saksalaissyntyinen Stessek Konsau-Teschenistä yritti Beskidessä morsiamensa kanssa rajan yli, mutta hänet ampui puolalainen sotilasvartio. Hänen morsiamensa haavoittui vaikeasti.

22. 8. 39 yöllä yllätti joukko vah-

Jatkuu 4:lle siv.

SOTAKABINETTI

MUODOSTETTU ENGLANNISSA.

Lontoo, 3. 9. (STT) Englannin tähänastisen hallituksen tilalle on asetettu sotakabinetti, jonka kokoomus on seuraava: pääministerinä *Chamberlain*, rahaministerinä *Simon*, ulkoministerinä lordi *Halifax*, puolustuksen yhtenäistämisministerinä lordi *Chatfield*, ensimmäisenä amiraliteetin lordina *Winston Churchill*, salkuttomana ministerinä lordi *Hankey*, sotaministerinä *Hore Belisha*, ilmaministerinä *Kingsley Wood* ja sinetinvartijana sir *Samuel Hoare*. Sotakabinetin ensimmäinen istunto pidetään sunnuntai-iltana.

Sir *John Anderson* on nimitetty sisäasiainministeriksi ja kotimaan turvallisuuden ministeriksi, *Eden* dominioministeriksi, lordi *Stanhope* lordipresidentiksi ja *Inskip* lordikansleriksi. Nämä ministerit eivät kuulu sotakabinettiin.

Lontoo, 5. 9. (STT) Maanantai-iltana julkaistiin tieto sotakabinettiin kuulumattomien ministerien nimittämisestä. Elintarveministerinä on *Morrison* ja taloudellisen sodankäynnin ministerinä *Ronald Hibbert Cross*.

Julkaisemme erään englantilaisen lehden antaman tarkemman selostuksen nykyisen sotakabinetin jäsenien henkilöllisyyksistä:

Pääministeri Mr Neville Chamberlain.

Hänen isänsä menestyminen virkauralla alkoi juutalaisuuden suojelutoimenpiteillä ja hän tarjosi juutalaisille arvokkaan, vapaan maa-alueen Itä-Afrikassa, mihin niiden piti perustaa itselleen kansallinen siirtomaa, ja lisäksi sellaisena ajankohtana, jolloin brittiläiset siirtolaiset eivät voineet saada viljelysmaata ilmaiseksi, vaan heillä piti olla määrätty rahasumma, ennenkuin he saattoivat muuttaa siirtomaihin. Mr Joseph Chamberlainin täti oli juutalaisnainen (Andrare) ja väitetään, että hänessä oli äitinsä puolesta juutalaisverta. Harben Abdere Spiro, juutalainen väittää kirjoituksessaan »Muutamia juutalaisia» Marcure de France-lehdessä v. 1913 että Joseph Chamberlain polveutui juutalaisista. Sir Austen Chamberlainia pitävät juutalaiset innokkaana juutalaisten asianajajana. Mr Neville Chamberlainin poika on Imperial Chemical Industrien, suuren, juutalaisen kontrollin alaisen monopooliyhtymän, palveluksessa. Chamberlainit samoin kuin Churchillitkin näyttävät olevan hyvin lähellä juutalaisia.

Jatkuu seur. siv.

Osuuskauppojen jäsenkirja — »leipäkorttina».

Hyvin kuuluu vielä nappaavankin. Kohta kai saamme kuulla suurista jäsenmäärien ilsäyksistä. Eikä ihme olekkaan, onhan syötitkin makea, kokonaista ½ kg. sokeria ja joku määrä kahvia viikossa. Kun tällaisena aikana pannaan ehdoksi, että ainoastaan jäsenkirjalla saa tärkeitä kulutustavaroita, niin eikö sitä voi jo sanoa kiristykseksi. Osuusliikkeillä lienee ollut myös asiakkaita, joilla ei ole ollut jäsenkirjaa. Mistä he nyt saavat tarvitsemansa tavarat? Kuinka sanookaan suomalainen sananlasku, »hädässä ystävä tutaan». Osuusliikkeiden asiakkaina olleet ei-jäsenet on virallisen kylmästi jätetty oven ulkopuolelle. Uskomme teidän osaavan tehdä oikeat johtopäätöksenne. Tämä osuusliikkeiden menettely pitäisi jo avata välinpitämättömimmänkin kuluttajan silmät näkemään, mihin ollaan menossa, jos osuusliikkeet saavat haltuunsa jollakin paikkakunnalla koko vähittäiskaupan. Ei tainnut ruotsalainen sosialidemokraatti ja vapaamuurari Hj. Branting osua väärään kun hän sähkötti Ruotsin Osuustukkukaupan 10-vuotisjuhliin, »osuustoiminta rakentaa hiljalleen sosialismin yhteiskuntajärjestystä, se muodostuu yhä tärkeämmäksi, välttämättömäksi poluksi sosialismin eteenpäinryntäyksessä». — S.O.K:laiset kyllä väittävät ettei näin olisi, eivätkä he muka pyri sosialisointiin elinkeinoelämässä. Todisteleväi väitetään sillä, että muonittivat vapaussodassamme »valkoisia». — O.T.K:n suunta taasen myöntää asian ja vetoaa taas puolestaan siihen, että he ruokkivat punakaartit. Me taasen väitämme, että samaa on kuin maalarin housut, niin »porvarillinen» kuin »sosialistinenkin» osuuskauppaliike, ei sitä muonitettavien väri muuta. Nämä väitteet muuten jo osoittavat kuinka osuustoiminta-aatteet on saatu solutetuksi valtion ja kuntien huoltoelimiin, joten niiden tarvitessa hankkijaa, otetaan siksi useammassa tapauksessa enemmistön värinen osuusliike. Meidän eduskunnan esimerkiksi muonittaa osuusliike Elanto ja Stadionillamme pitää tarjoilusta huolta Helsingin Osuuskauppa. Onpa eräässä kunnassa oltu jo niin pitkällä, että osuusliikkeen hoitaja oli kunnan tilintarkastajana ja, kun kunta osti tarvikkeensa samaisesta osuusliikkeestä, joutui hän siten tarkastamaan omat laskunsa. Miten tarkkoja näiden suhteen oltiin, ei ole tiedossamme, mutta eräässä tapauksessa tehtiin tarkkaa työtä. Tarkastuskertomuksessa nimittäin mainittiin, että eräs koulunopettaja oli omavaltaisesti ostanut yksityiskauppiaalta puntin tulitikkuja ja siten tuottanut kunnalle 15 pennin tappion. Yhtä puntia kun ei tietysti yksityiskauppias ollut myynyt tukkuhinnalla.

Eri sanomalehtien lähetetyistä kirjoituksista päätellen moni osuusliikkeistä ostoksensa tehnyt jo huomaakin, että on kantanut rahansa väärään puotiin. Tämä on tervehtymisen merkki ja jokaisen olisi selvitettävä itselleen ja ymmärrettävä se ajatus, että kollektivismi on rikos yhtä luonnon ylväintä lakia vastaan, joka maailman alusta saakka on luonut yksilöt erilaisiksi, jotta tarkoittaen yksilöllisyyttä.

Demokratiamme esikuva Yhdysvallat.

Varsinkin mailmansodan jälkeen, jolloin Yhdysvallat myönsivät maallemme elintarpeita heräsi kansamme keskuudessa mitä suurin mieltymys mainittua maata kohtaan, josta syystä johtuen on ystävyys säilynyt aina näihin päiviin saakka. Parhaillaan vietetään New Yorkissa maailman näyttelyä, johon Suomikin on osallistunut, ja tästä johtuen on lehdistömme varsinkin viime aikoina käyttänyt runsaasti palstojaan Yhdysvaltain ihailuun. Samoin on myöskin Yleisradiomme välityksellä pidetty useampiakin esitelmiä Amerikasta, joissa on kuvailtu sen hyvinvointia ja vaurautta. Yleisesti tunnetaan se tosiasia, että Yhdysvaltain sanotaan tuntevan erikoista kiinnostusta Suomea kohtaan siksi, että maamme on suorittanut velkansa lyhennykset säännöllisesti. Mitä kuitenkin tähän väitteeseen tulee maksusuorituksiimme nähden, voimme olla varmat siitä, että suurinta mielenkiintoa tästä maatamme kohtaan tuntevat Yhdysvaltain juutalaiset rahamiespiirit, jonka todisteena voimme pitää maassamme äskettäin vierailleen Yhdysvaltain rahaministerin, juutalaisen Henry Morgenthaunin »virallinen kiitosmatkan» velkasuorituksistamme, jonka kumarruksen demokraattinen klikkimme otti mielihyvin vastaan mitä arvokkaimpana kunnioituksena maallemme.

Amerikan juutalaiskysymys kaikessa laajuudessaan on kuitenkin ratkaiseva tekijä Amerikan kansan elämään, josta demokraattinen mainostus ei koskaan ole sanallakaan maininnut. Tästä johtuu myöskin se, ettei tilanne olekaan siellä niin ihanteellinen, sillä Yhdysvaltain kansan elämän asemassa kylmät tiedot puhuvat täysin päinvastaista. New Yorkissa ilmestyvä lehti »Daily Herald» julkaisi joku aika sitten kirjoituksen otsakkeella »62.000—4.500.000 juutalaisesta johtaa 120.000.000 kansaa.»

Lainaamme tähän muutamia kohtia mainitusta kirjoituksesta, joka ennen kaikkea todistaa juutalaisten poliittista valtaa.

Amerikan finanssiministeri on juutalainen *Henry Morgenthau*. Ministerin lähin mies on juutalainen *Kwiz*, alivaltiosihteeri juutalainen *Winer*, teknillinen neuvonantaja juutalainen *Mires*, tilastollisen osaston päällikkö juutalainen *Haas*, hänen apulaisensa juutalainen *Director*, lainopillisen osaston päällikkö juutalainen *Greenberg*, menoarvio-osaston päällikkö juutalainen *Loafman*, tulliosaston päällikkö juutalainen *Franck*, johtava arkkitehti juutalainen *Simon*. Ulkoministeri Hull on naimisissa juutalaisen Isaac Witzin tyttären kanssa. Hullin finanssineuvonantaja on juutalainen *Feis*, erikoinen neuvonantaja

Jatkuu kolmannella sivulla.

Keinottelu.

Nyt kehoitamme erikoisesti yksityisiä kauppiaita tuntemaan velvollisuutensa tavaran jakelijoina kuluttavaa yleisöä kohtaan. Tänä ajankohtana vallitseva epävakainen tilanne tarjoaa tilaisuuksia ansiottomiin tuloihin. Jokainen kauppias tietäköön, että vapaan talousjärjestelmän vastustajat, lähinnä osuuskauppamiehet, nyt jo, ja tulevat jatkuvasti käyttämään hyväksensä eräitten heikkoluonteisten ja vastuunsa unohtaneiden yksityiskauppiaitten hairahtumisia kiskoessaan kohtuuttomia hintoja kulutustavaroista.

Mutta vaikka tätä arvostelua osuuskauppamiesten kautta ei olisikaan, niin jokaisen vastuuntuntoisen yksityiskauppiaan on oltava tietoinen siitä, että heidän toimintansa on mahdollinen yksinomaan silloin kun kansan suomalla oikeudella, jota oikeutta älköön kukaan käyttäkö väärin. Muistakaa, että jokainen penni, jonka itsekkäästi otatte liikaa ostajaltanne on vähentämässä kansan hyvinvointia.

Kauppias, joka tuntee kohtalonyhteytensä tähän kansaan, ei saa hairahtua keinotteluun. Se, joka keinottelee, hävittää yksityisyritteliäisyyttä eikä siten voi taistella yksityisyritteliäisyyden puolesta. Että osuuskaupat hinnoittelevat tavaran kohtuuttoman korkeaksi ei oikeuta yksityiskauppiaita tekemään samoin.

Jos olet tunnollinen yksityinen yrittäjä, niin tulet aina pitämään paikkasi yhteiskunnassa huolimatta kolhoosijärjestelmän puristuksesta.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Rahaministeri Sir John Simon.

Hänet sekoitetaan joskus siihen sir John Simoniin, joka kuoli 1904 ja joka oli juutalainen. Nykyinen sir John Simon on julkisesti ilmoittanut, että hän on »syntyperältään arjalainen ilman mitään juutalaisverta». Hänen vaimonsa, joka myös kieltää olevansa juutalainen, työskenteli monta vuotta sionistisen liikkeen hyväksi ja lausui kerran juutalaisen kuulijakunnan edessä, että häntä sen johdosta »voitiin pitää yhtenä heistä». Sir John Simon oli läsnä, kun pankkijuutalainen sir L. Franklin (Keyser & Co.) vihittiin synagogassa heinäk. 8 p:nä 1930 avioliittoon erään ei-juutalaistytön kanssa, joka oli kääntynyt mooseksenuskoon. Neuvostolähettiläs Maisky antoi helmik. 22 p:nä 1935 juhlaillalliset sir Johnin »kunniaksi». Sir John seurustelee hyvin usein juutalaisten kanssa.

Ulkoministeri lordi Halifax.

Hänen perillisensä on naimisissa erään Rothschildin tyttärentyttären kanssa.

Salkutonministeri lordi Hankey.

On juutalainen.

Sotaministeri Mr. L. Bore-Belisha.

Hän on juutalainen. Hänen alivaltiosihteerinsä on lordi Strathcons, jonka veli on Trading Investment Co. Ltd., Helbert, Wogg and Co:n johtajana. (Helbertin todellinen nimi on Israel.)

Ilmailuministeri Sir Kingley Wood.

Eräässä puheessaan, jonka hän piti Manschesterissa, hän nimitti juutalaisia »roduksi, jolle me annamme arvon tässä maassa ja jonka me aina toivomme saavamme pitää luonamme». Hän tukee voimakkaasti juutalaisia sir F. Marquisia »P.E.P.»:ssa vähittäiskaupan standardisoimisosastossaan. Hän toteuttaa sen, mitä hän saarnaa, sillä hänellä on »mukanaan» sihteerinsä juutalaiset R. H. Bernays ja L. Infield.

Sinetinvartija Sir Samuel Hoare.

Hänen yksityinen parlamenttisihteerinsä on mr W. W. Astor, jonka eno on Hambron suvusta. Hänen äitinsä on Hon. R. H. Brandin, Jontoon juutalaisen Lazard Bros-pankin pääjohtajan käly.

Dominioministeri Mr R. Anthony Eden.

Hän on kolmannessa polvessa Frances Schaffalitskyn jälkeläinen, joka taas oli »puolalaista syntyperää». Hän on Rothschildin ja sir. Ph. Sassoonin perheiden läheinen ystävä. Hänen toisena yksityissihteerinään on juutalaisen sir Maurice Hankeyn poika. Mr. Edenillä on parlamentissa kaksi alivaltiosihteeriä, joista toinen Viscount Cranbore, on naimisissa juutalaisen parlamentinjäsenen Bernal Osbornen jälkeläisen kanssa ja seurustelee neuvosto-juutalaisen Maiskyn kanssa.

Lordipresidentti lordi Earl Stonhope.

Hän on lady Ampthillin, Englannin yhtyneitten vapaamuurariloosien ent. suurmestarin lesken serkku. Hänen parlamenttisihteerinsä on mr. Kenneth Lindsay, joka myös on juutalaisen Sieffin »P.E.P.»-järjestön sihteeri ja oli varhemmin juutalaisen Schwelmin Victoria Colonisation Co:n sihteerinä, yhtymän, joka värväsi Suur-Britanian kansalaisia siirtolaisiksi Etelä-Amerikan »kulta maahan», missä ilmasto oli banaaninviljelykselle suotuisa. Mr Lindsayn yksityissihteeri on miss Thelma Cazalet, jonka veli on innokas sionisti ja parlamentinjäsen.

Elintarveministeri Mr W. S. Morrison.

Hänellä ei tunneta olevan mitään juutalaisia yhteyksiä. Ammatiltaan hän on asianajaja.

Sota on nostanut juutalaiskysymyksen maailmassa etualalle.

Juutalaisilla on oma uskontonsa. He eivät usko kristinuskoon, he odottavat uutta messiasta, joka antaisi kaikki kansat heidän hallittavakseen, orjikseen.

Juutalaiset ohjaavat ja hallitsevat salaisia kansainvälisiä vapaamuurarijärjestöjä, joiden jäseniksi liittyneiltä vaaditaan lupaus kuolemanvaloin uskollisuudesta juutalaiselle maailmanvallalle.

Juutalaiset ohjaavat kansainvälisiä 'työväenliikkeitä', joiden ylimmässä johdossa he julkisesti esiintyvät.

Juutalaiset ovat maailman suurimpia asetehtailijoita ja pörssikeinottelijoita.

Maailman kullasta juutalainen 16-miljoonainen kansa omistaa 80 %.

Juutalaiset omistavat suurimman osan maailman tietotoimistoista ja sanomalehdistä.

Siellä missä on kultaa, ovat myöskin juutalaiset ja siellä missä on rahaa, on myöskin valta.

Juutalaiset ovat muodostuneet näin valtioksi valtioissa, koska rahasta on tullut ihmisen herra eikä sen palvelija.

Tästä kaikesta saat varmuuden ainoastaan tutustumalla juutalaiskysymykseen sen kaikessa laajuudessa. Sota on nyt nostanut tämän kysymyksen etualalle, sillä sitä käydään kansallisen vapauden ja juutalaisen maailmanvallan välillä. Siksi sinunkin tulee tilata kansallinen taistelulehti

Kansallinen Työ

Toimisto: Helsinki, Unioninkatu 41.
Puh. 36 107 ja 63 389.

Kuka synnytti maailmanpalon?

Viime kesäkun 28 p:nä tuli kuluneeksi 25 vuotta viime maailmansodan syttymisestä jolloin Serbian »Musta käsi» -nimisen vapaamuurarijärjestön kolme juutalaista jäsentä surmasivat Itävalta - Unkarin herttuaparin. Nämä kuuluisat »Sarajevon laukaukset» sytyttivät sitten Euroopan sotaisen mielialan (ruutitynnyriin) lopullisen kipinän. Tätä murhaa ei kuitenkaan voitane pitää maailmansodan synnyn varsinaisena syynä, sillä murhaajien kuulustelua koskevissa oikeuden pöytäkirjoissa käy ilmi, että nämä juutalaiset kuuluivat Serbialaiseen vapaamuurarijärjestöön ja että juutalaisten määräysvallassa oleva vapaamuurari Suur-loossi »Grand Orient» oli jo vuonna 1912 tuominnut mainitun Itävallan perintöruhtinaan kuolemaan Parisissa. Tuomion täytäntöönpano oli monistä väliin tulleista syistä täytynyt lykätä tuonnemmaksi. Maailmansodan syyt voidaan siis pitää jo aikaisemmin suunniteltuna. Kansainvälinen juutalaisten suur-pankkiirien liittoutuma, joka pitää koko maailman liikkuvaa pääomaa tarkkailunsa alaisena ja jonka päämiehenä on juutalainen raharuhtinas Edvard Rotschild apunaan joukko korkea-arvoisia juutalaisia rabbiineja eli niin sanottuja »siionin viisaita», jotka ovat läheisessä yhteydessä Parisissa toimivan suur-vapaamuurariloosi Grand Orient kanssa. Sodan varsinaisena päätekijänä esiintyykin rahajuutalainen Rotschild rabbiineineen joka anasti satumaisia rahasummia amerikkalaisen tilastotiedon mukaan (The Dear born Independent).

Koko maailmaan levinnyt juutalainen suur-loosi »Bne-Briss» (liiton pojat), jonka päämaja on New Yorkissa, johtaa salaisia vapaamuurarijärjestöjä. Tällä sala-loosilla oli viime maailmansodan aikana yksistään Saksassa noin 80 alaloosia. Siihen kuuluivat koko maailman johtoasemassa olevat rahamies juutalaiset jotka toimivat eri maissa, johtaen vallankumouksia Venäjällä, Saksassa, Itävallassa ja Unkarissa. Puolijuutalaisella Leninillä, jonka oikea nimi on Uljanow, oli korkea asema tässä juutalaisessa sala-vapaamuurari seurassa. Samaan järjestöön kuului myöskin Saksan entisen sisäministerin juutalaisen Walther Rathenaun kuuluisat kolmesataa miestä. Joku väittää, että näitä kolmeasataa miestä ja heidän mukanaan koko maailman salaseuran nykyistä menoa johtaa meidän päivinämme »maailman kruunaamaton kuningas», edellämainittu juutalainen suurpankkiiri Edvard Rotschild.

Vapaamuurarijärjestö »Bne-Brith» valvoo eri valtioiden ja vaikutusvaltaisimpien puolueiden politiikkaa samalla kuin se ajaa tarmokkaasti ja johdonmukaisesti juutalaista maailmanvalloitussuunnitelmaansa.

Ranskan juutalainen pääministeri Cremieux perusti vuonna 1871 Ranskaan juutalaisen maailmanliiton »Alliance-Israelite Universelle», joka lähetti kaikille maailman juutalaisille johtomiehille seuraavanlaisen julistuksen:

»Meidän voimamme ja valtamme on suunnaton. Oppikaamme käyttämään sitä asiamme palvelukseen. Olisiko meillä mitään pelättävää? Se päivä ei ole enää kaukana jolloin koko maailman rikkaudet ovat Israelin lasten käsissä.»

Jo vuodesta 1912 alkaen, siis samana vuonna, jolloin maailmansodan juutalaisten suursuunnitelman mukaan oli määrä puhjeta, määräsi Itävallan ulkoministeri, juutalainen Aerenthal, maan armeijan liikekannalle, josa tilassa se oli siihen asti kunnes murha tapahtui. Lembergissä suuri juutalainen kongressi tiedoitti, että odotettu suuri maailmansota oli kohta alkava. Samalla juutalaiset päättivät m.m. ostaa ennakolta suuria tarvikevarastoja, minkä sittemmin tekivätkin voidakseen maailmansodan aikana myydä ne moninkertaisiin hintoihin. Samassa kongressissa selostettiin myöskin juutalaisten poliittista ja taloudellista taistelua muita kansoja vastaan ja ilmoitettiin että käytännöllisesti katsoen koko maailman kapitaali sekä yli 90 % maailman sanomalehdistöstä oli juutalaisten tarkkailun alaisena. Eräs puhuja lausui:

»Sanomalehdistömme avulla voimme mielinmäärin hallita yleistä mielipidettä maailmassa.»

Eräs toinen puhuja sanoi:

»Maailmansodan jälkeen me tulemme pakoittamaan köyhälistön tekemään kapinan joka maassa, saavuttaaksemme sen maailmanvaltiuden. joka isällemme Abrahamille on luvattu.»

Baselissa pidetyssä VI siionistikongressissa elokuussa 1903 puhui juutalainen runoilija Max Nordau leimuavin sanoin maailmansodasta:

»Tämän sodan jälkeen pidettävässä rauhankongressissa on Iso-Britannia antava meille juutalaisille Palestiian takaisin.»

Mutta maailmansota on vain yksi rengas juutalaisessa maailmanvaltiusketjussa, sillä kommunististen sisärenkaiden piirissä tunnustetaan avoimesti että juutalaiset valmistivat Venäjän vallankumousta vähintäin 40 vuotta ja että puolijuutalainen Lenin (Uljanow) suunnitteli tätä ainakin kaksikymmentä vuotta. Noin 50 vuotta sitten puhui Fredrik Engels Venäjän vallankumouksesta, joka hänen ennustuksensa mukaan oli leviävä yli Euroopan.

Juutalainen Abbe, Josef Leman kirjoitti vuonna 1886 juutalaisten johtamasta sala-järjestöstä, että sen tarkoituksena on kaikkien kristillisten valtioiden murskaaminen, samalla tyydytyksellä todeten tämän salajärjestön mahtikeinot niin suuriksi, että se pystyy hävittämään kristilliset valtiot ja tekemään kristikansoista ellei juuri juutalaisten orjia niin ainakin heidän alamaisiaan. Versailles'in pakkorauhan konferenssi maailmansodan jälkeen oli mitä tragillisin ja koomillisin, sillä sen jäsenet olivat miltei kaikki juutalaisia tai heidän johdossaan olevia henkilöitä. Konferenssin näkyvät päät Wilson, Loyd Georges ja Clemenceau eivät olleetkaan saman konferenssin todelliset päät, sillä kulissien takana pelasivat ja johtivat juutalaiset 33 asteen vapaamuurarit rauhanneuvottelujen kulkua, nimittäin juutalainen Baruch, joka johti Wilsonia, juutalainen Sir Sasson, joka johti Loud Georgesia, ja juutalainen Mandel, joka johti Clemencauta. Sekä johtajat, että johdetut olivat kaikki korkean asteen vapaamuurareita.

Kuten edellä olemme todistaneet, on Versaillin pakkorauha juutalaisten tekemä ja, että tuon häpeällisen rauhan purkaminen on nyt vaatinut ihmiskunnan jälleen verileikkiin. Juutalaisille on kuitenkin tärkeätä pirstota ensin joku kansakunta, jakaa sen rajat luonnottomiksi kansallisuus- ja verisiteistä välittämättä. Jos tämä jaettu kansa jaksaa vielä nousta ja vaatia menetettyjä oikeuksia on seurauksena yleinen sota, jossa ei-juutalaiset menettävät henkensä juutalaisten korjatessa itselleen voiton maailmanvalta-päämääriensä lopulliseksi toteuttamiseksi.

Vaaran hetkellä.

Yli kahden viikon ajan on sotatila ollut Euroopassa. Sodan aiheuttamat synkät pilvet ovat lyöneet leimansa kaikkialle. Satojen miljoonien ihmisten ajatukset liikkuvat sodan mietteissä. Viime maailmansodan kärsimykset ovat tälle sukupolvelle vielä tuoreessa muistissa. Tiedetään, että tekniikka on mennyt voimakkaasti eteenpäin myöskin sotatarviketeollisuuden alalla, siksi aavistetaan että nykyinen sota, tulee muodostumaan viime maailmansotaa vieläkin valtavammaksi. Kysytään eikö ihmiskunta voi elää rauhassa. Miksi ihmiselämän arvot, ihmisyys on taas kärsinyt suuren haaksirikon. Terve vaisto ja järki tekevät tuon kysymyksen yhä useammin, mutta tyydyttävää vastausta tuskin tulee, sillä maailmassa on lukemattomia aatesuuntia, jotka kaikki ajavat eri päämäärää. Näiden vaikutus on myöskin ihmiskuntaa repivä jopa siinä määrin, että samankin kansan jäsenet ovat aatteellisista syistä verivihollisia keskenään, puhumattakaan eri valtioiden välisistä suhteista. Elämä kulkee kuitenkin jatkuvasti eteenpäin, luonnon lait asettavat ihmiskunnalle yhä uusia vaatimuksia, aatteet ovat kehitykselle välttämättömiä, ainoastaan niiden pohjalle on rakentunut valtava sivistyskehityksemmekin. Poliittiset aatesuunnat syntyvät samaten kehityksen pakosta, kansan yhteiskunnallisesti sietämättömät olot ovat historiassa toistuvasti aiheuttaneet uusien suuntien synnyn. Politiikan tehtävänä pitäisi olla yksilön aseman elinmahdollisuuksien kohottaminen yhteiskunnassa. Näin ei kuitenkaan ole tapahtunut, vaan päin vastoin ovat useammat joutuneet palvelemaan määrättyjen piirien itsekkäitä etupyrkimyksiä. Ihmissielusta taistelevat jatkuvasti kaksi täysin vastakkaista voimaa, jotka politiikassa esiintyvät rehellisyyden ja valheen nimillä.

Kun on kysymyksessä politiikka, on epäilemättä kansainvälisillä voimilla nykyään ratkaiseva osuus asiassa, sillä kansojen keskuudessa elää myöskin kansa, joka on jakautunut kaikille maailman kolkille, joka ei missään eikä milloinkaan ole tehnyt rehellistä työtä, vaan elänyt keinotellen muiden työn tuloksista. Tällä kansalla on myöskin politiikassa kansainväliset aatesuunnat käsissään, siksi sillä on ihmiskunnan kohtaloihin miltei ratkaiseva sanavalta. Uskonoppinsa mukaisesti tämä kansa on määrätietoisesti yrittänyt häväistä ja saattaa pilkanalaiseksi kaiken sen, mikä muille kansoille on pyhää.

Talmudissa opetetaan juutalaisille:

»Kaikki juutalaiset ovat hallitsijalapsia.» Schabbath 11a, 128a.

»Ainoastaan juutalaiset yksin ovat ihmisiä, ei-juutalaisia kansoja ei kutsuta ihmisiksi, heitä nimitetään eläimiksi.» Raba nezia, 144 b.

»Joka vuodattaa ei-juutalaisen verta, tekee sen verran kuin jos hän Jumalalle kantaisi uhrilahjan.» Jatkut § 772, Bamidber raba c 21.

»Juutalaiselle on kiellettyä saattaa toisen juutalaisen vaimo aviorikokseen. Aviorikos ei-juutalaisen vaimon kanssa on hänelle sallittua.» Sanhedrin 52 b.

»Jokaisen juutalaisen velvollisuus on pyrkiä siihen, että kristilliset kirkot poltetaan ja perinpohjin hävitetään. Pyhimykset on varustettava häväistysnimin ja papisto surmattava.» Jore de'ah, s. 146, 14. Aboda zarah ja Hilchoth.

j.n.e. loppumattomiin.

Maailmansodan jälkeisinä aikoina syntyi kuitenkin juutalaisvastainen mieliala, joka meidän päivinämme on levinnyt miltei joka maahan. Juutalaiset myöskin tietävät ettei heidän mahtava rahan voimansakaan pysty tukahduttamaan heidän rikoksiensa paljastumista ihmiskunnalle. Siitä syystä heille onkin ollut välttämätöntä synnyttää nyt uusi maailmanpalo, jotta juutalaisuutta vastaan kohdistettu taistelu hukkuisi sen melskeeseen.

Suomalainen kansakunta, sinä seisot rauhallisena omalla maankamarallasi Euroopan myrskyjen kuohuessa. Mutta kansasi keskuudessa vaikuttaa salakavala juutalainen myrkky monine eri toimintamuotoineen. heikentäen kansasi elinvoimaa. Siksi tiedä, että juutalaiskysymys on nyt noussut etualle. Ryhdy tutkimaan tätä kysymystä, sillä jos emme tunne todellisia syitä, saattaa kansamme vaaran hetkellä valita tien, joka on sille kohtalokas.

Benjamin Franklin

varoitti maamiehiään juutalaisuudesta.

Jo vuonna 1789 vaadittiin Amerikan liittovaltioiden kongressissa, että juutalaiset oli karkoitettava maasta. Tämän kongressin jäsenille lausui Benjamin Franklin m.m.:

»Yhdysvaltojen olemassaoloa uhkaa suuri vaara ja tämä vaara hyvät herrat, on juutalaisuus. Mihin juutalaiset ovat tunkeutuneet, siellä on kunniallisuus hävinnyt ja kansan sielullinen selkäranka on murtunut. Juutalaisuus eivät sulaudu maan alkuperäiseen väestöön, vaan eristäytyvät sekä rakentavat itselleen VALTION VALTIOSSA ja jos heitä uskaltaa vastustaa, niin he koettavat RAHAN VOIMALLA PAINAA VASTUSTAJAN MAAHAN KUTEN HE TEKIVÄT ESPANJASSA JA PORTUGALIASSA.

Yli 1700 vuotta ovat juutalaiset surreet omaa vaikeata kohtaloaan ja valitelleet, että heidät on ajettu »isänmaastaan» ikuiseen maanpakoon. Hyvät herrat, jos antaisimme juutalaisille kadotetun Palestiinan takaisin, niin uskokaa, he keksisivät heti pakoittavan asteen suunnitelman toteuttamiseksi. Miksi? Koska he ovat loisia ja loiset eivät elätä toisia loisia. He eivät tule keskenään toimeen vaan tarvitsevat elääksensä meitä, toisia kansoja, jotka emme heidän rotuunsa kuulu.

Jollei juutalaisia lain voimalla karkoiteta maasta, kansoittavat he ainakin jo 200 vuoden kuluessa maamme, halliten meitä, muuttaen vihdoin valtiosääntömme, jonka puolesta Amerikan kansa on vapautensa vuoksi vertaan vuodattanut, uhrannut elämänsä ja omaisuutensa.

Jollei juutalaisia karkoiteta, ovat omat jälkeläisemme 200 vuoden kuluessa orjia, jotka raastavat pelloillaan juutalaisille elatusta jonka nämä toimettomina ilmaiseksi meidän työstämme saavat.

Varoitan Teitä, hyvät herrat. Jollette tahdo juutalaisia karkoittaa, kiroavat Teitä kerran lastenlapsenne vaikka lepäätte haudassa.

Juutalaiset eivät opi ajattelemaan kuin me, elivätpä he vaikka kymmenien polvien aikana keskuudessamme. TIIKERI EI VOI MUUTTAA VÄRIÄÄN EIKÄ JUUTALAINEN LUONNETTAAN.

JUUTALAISET OVAT VAARA MEILLE JA SENVUOKSI HEIDÄT ON KARKOITETTAVA.»

Tämä puhe on lähetetty Amerikasta sensuurivapaille lehdille julkaistavaksi, josta olemme lainanneet edellä olevan otteen. Benjamin Franklin oli mies, joka oivalsi jo niin varhain, mikä vaara juutalaisuudessa piilee, ja senvuoksi hän onkin varoittanut aikalaisiaan jylisevin sanoin, mutta valitettavasti se on kaikunut kuuroille korville. Tämä puhe kuitenkin paljastaa, että juutalaisuusongelma on aina ollut olemassa ja tulee olemaan kunnes maailman kansat heräävät kaikkialla ja yhdessä ratkaisevat, ja ajavat heidät pois omasta maastaan kuten uskonpuhdistaja Martti Luther on käskenyt.

"Kertoman mukaan lienee muuan hyvin asioista perillä oleva virallinen henkilö erittäin luotettavasta lähteestä - - -"

HAVAS - REUTER - UNITED PRESS -

Plutodemokratioiden nykyisten suurten »valepajojen» elikkä n.s. tietotoimistojen klassillisena esikuvana voidaan pitää Englannin juutalaista *Nathan Rothschildia*. Hän on nykyisten vaikenemis- ja vääristelytoimistojen suuri »esitaistelija». Tosin on mainittava, että hän oikeastaan vain kehitteli niitä menettelytapoja, joita hänen isänsä Frankfurtissa, Saksassa toiminut, *Meyer Amschel Rothscild* jo oli käyttänyt. Poika Nathan perusti nimittäin Lontooseen melkein säännöllisesti toimivan uutisvälityksen, saaden tietoja kirjekyyhkysten, laivojen kapteenien, matkustajien j.n.e. avulla.

Nathanin toiminta oli täysin samantapaista kuin nykyistenkin kaivonmyrkyttäjäyhtiöiden» joskin luonnollisesti pienemmässä mittakaavassa. Nathanin toimisto osasi vaieta tärkeistäkin tapahtumista, toisinaan taas tehtiin kärpäsestä härkänen, valehdeltiin ja vääristeltiin aivan niinkuin isännän pörssikeinottelut vaativat. Ajettavat asiat Nathanilla olivat kyllä eri suuruusluokkaa kuin nykyisillä toimistoilla.

Nathanin toimistolla oli vain päätarkoituksena omien »liikeoperatioiden» tukeminen, siis huomattavasti rajoitetumpi tehtävä kuin Nathanin toimiston nykyisillä jälkeläisillä esim. Havasilla ja Reuterilla, joilla on suurena tehtävänään koko maailman juutalaisuuden etujen ajaminen toisten arjalaisten kansojen yllyttämisessä jo heränneiden kansallisvaltioiden kimppuun.

Tunnetuin Nathanin liiketoimista on hänen n.s. »Waterloo Coup» missä yksi ainoa uutinen tuotti Nathanille miljoonia. (Lähemmin tästä esim. Henry Fordin kirjassa »Kansainvälinen Juutalainen», sivu 125.)

Agence Havas tietotoimiston perusti v. 1835 Pariisin juutalainen *Charles Louis Havas*, jonka isä oli muuttanut Ranskaan Portugalista.

Sama juutalainen osti jo v. 1832 Saksassa juutalaiselta Bernsteinilta hänen perustamansa »Lithographishe Korrespondenz» toimiston, minkä hän myös kehitti suurimpaan »kukoistukseen». V. 1848 lähtivät Agence Havas toimiston palveluksesta kaksi juutalaista *Bernhard Wolf* ja *Josaphat Beer*.

Bernhard Wolf perusti toimiston Berliniin jossa se perustajan nimen mukaisena toimikin aina vuoteen 1933 jolloin Hitlerin saatua ohjat käsiinsä Wolffin toimisto lakkautettiin ja *Deutsche Nachrichtenbüro*, juutalaisvapaa toimisto perustettiin.

Josaphat Beer (rabbiinin poika) otti taas toimipaikakseen Lontoon. Josaphat Beer muutti nimensä REUTERIKSI ja saikin tämän nimiselle toimistollensa koko Brittiläisen Imperiumin uutisvälityksen. Näin siis olivat juutalaiset saaneet »asiat järjestykseen» Parisissa, Berlinissä ja Lontoossa. Rooman toimiston asianlaita oli myös samoin. *Agenzia Stefani* oli täysin juutalaisten määrättävissä aina fascismin valtaan tuloon asti.

Kun tällä tavoin kävi, saattoikin Theodor Hertzl Baselin sionistikongrensissa v. 1897 sanoa (Siionin viisaiden pöytäkirjojen mukaan):

Mitkään tiedot eivät pääse leviämään kansaan, jotka eivät ole käyneet meidän sensuurimme läpi. Nykyään olemme saavuttaneet tämän siihen määrään saakka, että kaikki tiedot kulkevat parin toimiston kautta, jonne ne tulevat maailman kaikista osista.

Kuten arvata sopii, niin dollarimaakin seurasi kehityksessä mukana. Että tilanne siellä oli jo aikaisin samanlainen kuin vanhassa maailmassakin, kuvaa hyvin erään sanomalehtimiehen John Swintonin rohkea lausunto minkä hän esitti v. 1913 Yhdysvaltain American Press Association järjestön vuosikokouksessa: »Amerikassa ei ole lukuunottamatta pientä maaseutulehteä mitään riippumatonta lehdistöä. New Yorkilaisen sanomalehtimiehen velvollisuus on valehdella ja vääristellä epäjumalamammonan määräyksestä. Me olemme rikkaiden kulissien takana pysyttelevien miesten käskyläisiä. Me olemme marionetteja. He vetävät langoista ja me tanssimme.»

Yhdysvaltain tunnetut juutalaistoimistot ovat *Associated Press* ja *United Press (UP)*.

Varsinkin United Press uutisiin ovat meidänkin Helsingin Sanomamme ja Ita-Sanomat kovasti innostuneita. Puhumattakaan siitä, että palstatiloja varattaisiin *Deutsche Nachrichtenbürolle, Agenzia Stefanille* tai Japanin *Domei* toimistoille (tipahtaakohan muuten pian Neuvostoliiton *Tass toimistokin* pois) niin nämä arvon lehdet jättävät jopa *STT:kin* uutisia julkaisemaata ja panevat aina United Press:in uutiset ensin vahvasti paksunnettuine sensatioväärístelyotsikkoineen.

Ilmeisesti ei kuitenkaan kaikkien edellämainittujen juutalaistoimistojen uutisvälityksiäkään ole pidetty riittävänä kun yllämainittuihin lehtiin on ilmestynyt vielä epämääräisiä A, Ä, O ja C uutisia.

Lienevtäkö suomalaiset liian kovapäisiä kun eivät vielä tästäkään ota ainakaan Lontoon mielestä oikein uskoakseen, kun Ilta-Sanomissa oli 14. 9. -39 seuraava Ä Ä uutinen:

ULKOMAILTA PUUTTUU ENGLANTILAISIA UUTISIA.

Valituksia saksalaispropagandasta puolueettomissa maissa.

(Lontoo 14. 9. Ä) (Ilta-Sanomien kirjeenvaihtajalta.)

Puolueettomista maista myöskin Suomesta, tulee tänne tietoja saksalaisesta propagandan aktiivisuudesta. Ulkomaiset huomioitsijat korostavat sen johdosta, että ulkomailla ei ole saatavissa englantilaisia uutisia. He huomauttavat myöskin, että Saksa tekee tarmokasta vastapropagandaa.

Meidän mielestämme kuitenkin Helsingin Sanomat ja Ilta-Sanomat ovat tässä suhteessa syyttömiä. Ne ovat kyllä yrittäneet kaiken parhaansa.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Demokratiamme . . .

juutalainen *Paslowsky*, arkisto-osaston päällikkö juutalainen *Salomon* j.n.e.

Ei ole olemassa sitä korkeampaa hallintovirastoa, jota ei olisi johtamassa juutalainen. Yhtä tärkeä asema on juutalaisilla, kuten tiedetään, sanomalehdistön, taide-elämän ja kaiken liike-elämän alalla. Puhua juutalaisesta diktatuurista Yhdysvalloissa ei siis ole missään mielessä liioittelua. Ja, jos ottaa lisäksi huomioon, mikä merkitys rahalla yleensä on Yhdysvalloissa, ei ole oudoksuttavaa, että Yhdysvaltojen juutalaisuus on päässyt näyttelemään niin tavatonta osaa koko maailman politiikassa, varsinkin maailmansodan ajoista lähtien.

Missä juutalaiset ovat vallassa, siellä kansa on myöskin kurjuudessa. Amerikan suuret lakkomellakat, 12.000,000. työtöntä sekä näiden työttömien perheet mukaanluettuina merkitsee sitä, että noin neljännes maan työtätekevästä väestöstä kärsii kurjuuttu, maassa, jolla sanotaan olevan rajattomat mahdollisuudet kansan hyvinvointiin. Tästä sekasorrosta johtuen käy vielä kaameammaksi juutalaisten diktatuurivalta, kun otamme huomioon »Yydysvaltain yhteiskunnallisen turvallisuuslautakunnan» terveystutkimusosaston tohtorien I. S. Falkin ja N. D. M. Hirschin antamat tilastolliset tiedot, jotka esitettiin Amerikan tieteiden edistämisyhdistyksen kokouksessa, jossa todettiin että Yhdysvalloissa on 14.500,000 henkisesti vajavaista kansalaista. Prosenteissa se tekee yli 10 % koko kansasta.

Juutalaisten valta Amerikassa ei lopu sen rajojen sisään, vaan se ulottuu kaikkialle. »Daily Herald» lehden kertoman mukaan nousee juutalaisten rahamiesten valta Yhdysvalloissa viime maailmansodan aikana mahtavaksi tekijäksi. Tämä tieto pitää myöskin paikkansa, sillä viime maailmansodan aikana Amerikan juutalaiset finanssimiehet myöntelivät sotaa käyville Euroopan valtioille luottoja tukien taloudellisesti kumpiakin vihollispuolia saattaen nämät maat samanaikaisesti mitä suurimpiin velkoihin, jonka työtätekevä kansa sai raskaasti maksaa korkoineen ja kurssitappioineen varoillaan takaisin.

Tässä on myöskin se saatanallinen juutalainen oveluus jonka varsinainen taisteluase on raha, jolla he ensin kiihoittavat kansat taisteluun harhaoppiensa avulla ja sitten myöntävät rahoja, joilla saavat kansat orjikseen. Muistakaa, että ihmiskunta seisoo jälleen saman kysymyksen edessä juutalaisten tehdessä saastaisilla maailmanvalta-pyrkimyksillään kauppaa ihmiskunnan verellä.

Suomalainen, tiedä myöskin, ettet sinäkään ole vapaa tästä juutalaisten saalistuksesta vaan päinvastoin saat jokainen päivä välillisesti maksaa tälle kansainväliselle rahavaltaiselle juudakselle.

Demokratiamme ei tunne juutalaisuuskysymystä, vaan syöttää mitä törkeämpiä valheita maasta, jossa juutalaisten likainen valta on huipussaan. Silmänkääntötemppu juutalaisuuden hyväksi, Yhdysvaltojen ylistely, ei ole muuta kuin kohtalokkaan edesvastuutonta kansan harhauttamista, josta ei vastaa valheen levittäjät vaan itse kansa.

Me kysymme. Suomen mies ja nainen, ovatko edelläesittämämme olot Yhdysvaltain »ihanne demokratiasta» sellaiset, että niitä vastuussa olevan johtomme taholta kannattaa syöttää esikuvallisiksi kansallemme.

TOIMINTAMME

Suomalainen työmies!

Pidämme joka maanantai klo 19 toimistossamme Unioninkatu 41 A keskustelutilaisuuksia. Jos haluat irtaantua kansainvälisten, ala-arvoisten, työlläsi keinottelijoitten talutusnuorasta, niin tule kuulemaan esityksiämme ja julistustamme, jonka teemme vilpittömällä rakkaudella suomalaista kansaa kohtaan. Suomalaisina sinä hyväksyt meidät, mutta jos hyväksyt myöskin sen hengen, joka meitä elävöittää, niin liity joukkoomme toteuttaaksemme todella sen mitä suomalaiselle työmiehelle on valheellisesti vuosikymmeniä luvattu.

Pieniä pilkahduksia.

Helsingin Sanomain erikoiskirjeenvaihtaja, *Haral Petes*, kirjoittaa Iltasanomissa 12. 8.:

VALLOITETUSSA LODZISSA.

»Lodzin kaupunki oli osaksi tyhjennetty jo viime perjantaina, ja saksalaiset joukot marssivat kaupunkiin lauantaina. Monet kaupungin asukkaat, jotka olivat lähteneet saksalaisia pakoon, palasivat nyt takaisin. *Näytti siltä kuin joka toinen Lodzin kauppa olisi juutalaisten omistama.* Kun kysyi mitä näille juutalaisten omistamille liikkeille tehdään, niin minulle vastattiin, että niitä vastaan ei ryhdytä minkäänlaisiin toimenpiteisiin, koska nämä seudut tuskin tulevat kuulumaan koskaan minään välittömänä alueena Saksaan.»

Kun otamme huomioon, että Puolassa on vähintäin 3,5 milj. juutalaista, ja tiedämme etteivät juutalaiset tee missään työtä, vaan harjoittavat kauppaa, emme sen vuoksi ihmettelisi, vaikka Puolan kaikki kauppaliikkeet olisivat juutalaisten hallussa.

Uuden Suomen erikoiskirjeenvaihtaja, kenraalimajuri *K. M. Wallenius*, kirjoittaa 14. 9. -39 Lodzista:

»Seuraavana aamuna on katuliikenne suunnaton. Kansa ei ole tietoinen taistelujen nykyvaiheesta. Siitä huolimatta kadut ovat täynnä ihmisiä. Ainoana poikkeuksena tavalliseen katukuvaan on se, että juutalaisia kootaan luomaan umpeen puolalaisten kaivamia lentokonesuojia. En tiedä mistä tämä johtuu — oletan sen olevan esimerkkinä paikallisille asukkaille.»

JUUTALAISTEN ASEMA HYVÄ ILMAPUNTARI.

»Kansainvälinen kansalliseksi.»

(Hels. Sanomain kirjeenvaihtajalta.)

Lontoo, 16. 9. (Times) Brysselin kautta saapuneiden tietojen mukaan esitetään Berlinin puolueettomien huomioitsijain piireissä tätä nykyä, samoinkuin muuallakin, kaikenlaisia arvailuja Neuvostoliiton suhtautumisesta nykyiseen eurooppalaiseen selkkaukseen. Berlinin epävirallisissa piireissä arvellaan, että juutalaisten asema Venäjällä on huomattava ilmapuntari neuvostohallituksen kantaa arvosteltaessa. Jos Venäjällä on toimeenpantu yleinen juutalaispuhdistus, niin Venäjän politiikka voi lopullisesti lähentyä Saksaa, tahi jos »kansainvälinen muuttuu kansalliseksi», niin Saksan ja Venäjän välinen yhteistoiminta on hyvin luultavaa.

LINDBERG VAATII PUOLUEETTOMUUDEN SÄILYTTÄMISTÄ.

Washington, 16. 9. (STT) Eversti *Lindbergh* on ensimmäisen kerran kahdeksaan vuoteen perjantai-iltana pitänyt radiossa puheen. Siinä hän kehoitti Yhdysvaltoja pysyttelemään sodan ulkopuolella ja lausui m.m., että »jos me ryhdymme taistelemaan demokratian puolesta maailmassa, on olemassa vaara, että me kadotamme sen kotimaassa.»

Pieni juutalainen kansakunta on uskaltanut ottaa muut kansat säälimättömän vihan kohteeksi, juutalaiset ryömivät kyllä vatsallaan, kun heidän on siihen pakko, mutta ovat röyhkeitä ja häikäilemättömiä kun heillä on voimakeinot puolellaan.

Jean Francois Voltaire.

Ranskalainen kirjailija 21. 11. 1696—30. 5. 1778.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Mistä Uuden Suomen...

vasti aseistettuja puolalaisia saksalaissyntyisen Christian Malzcekin yksinäisen talon Labischin lähellä. Rosvot nujersivat hänet muutamilla laukauksilla, hyökkäsivät taloon ja ampuivat 15-vuotiaaseen poikaan kaksi kuolettavaa laukausta. Äitiä, joka heittäytyi kuolevan poikansa yli, haavoittivat rosvot kuolettavasti talikoilla ja sytyttivät sitten talon palamaan.

23. 8. 39 aamulla, kun saksalaissyntyinen Paul Bruchalla, aikoi mennä pellolle vaimonsa kanssa Robowon lähellä olevalla pienellä tilallaan, ampuivat puolalaiset maankiertäjät hänet. Yksi luoti osui vasempaan silmään ja Bruchalla kuoli heti. Kauhusta jähmettyneen vaimon työnsivät puolalaiset raa'asti syrjään. Vaimo odotti lasta.

23. 8. 39 seurasi saksalaissyntyistä lukkoseppää Emil Mielce'ä hänen palatessaan asuntoonsa, joukko pampuin ja pistimin varustautuneita rosvoja. Mielce pakeni saksalaissyntyisen Paul Wabrodan asuntoon. Rosvot hakivat hänet kuitenkin ja lyötyään häntä pampulla pisti eräs puolalainen häntä pistimellä kaulaan. Hielce kuoli hetken kuluttua. Myöskin Wabrodaa haavoittivat puolalaiset kuolettavasti pistimillään.

24. 8. 39 järjesti Bielitzissä joukko sotilaallisesti aseistettuja puolalaisia rosvoja hirveän verilöylyn. 25 vangittua saksalaissyntyistä ja useampia tsekkejä vietiin avonaisissa kuorma-autoissa kaupungista. Kun he erään pysähdyksen aikana yrittivät paeta, ampuivat puolalaiset pakenevia ja tappoivat kahdeksan vankia, niiden joukossa yhden tsekkiläisen.

25. 8. 39 lyötiin Tarnowitzissa vankilassa saksalaissyntyistä 45-vuotiasta Schön'ia niin kauan petomaisesti, kunnes hän kuoli. 80-vuotiaan äidin ei annettu nähdä poikansa ruumista.

24. 8. 39 ammuttiin konekiväärillä 24 saksalaissyntyistä ja ukrainalaista. He kieltäytyivät taistelemasta puolalaisten puolesta ja heidät ajettiin yhteen väliaikaiseen leiriin ulkopuolella Lodzin lähellä ja senjälkeen heidät ammuttiin konekiväärillä.

26. 8. 39 yöllä tekivät puolalaiset rajajoukot Menzelbachissa Zoppotin luona hyökkäyksen Danzigilaista partiota vastaan. SA-mies Rusch ammuttiin kuoliaaksi takaapäin.

25. 8. 39 ampuivat puolalaiset sotilaat yöllä Danzigin alueella SS-partiota, jolloin yksi SS-mies kuoli.

27. 8. 39 ajettiin saksalaiset Usdaussa, "käytävässä", joukkoihin. Heidän täytyi jalkaisin lähteä sisämaahan ja tällöin heitä lyötiin kiväärinperillä. Erästä äidiksi tulevaa naista pideltiin niin pahoin, että hän kuoli, ja erästä nelivuotiasta tyttöä löivät puolalaiset kiväärinperillä päähän haavoittaen häntä pahoin. Kun tytön äiti ei enää voinut seurata mukana kantaessaan tyttöään, raastettiin lapsi häneltä ja tapettiin kiväärinperällä.

28. 8. 39 ilmoitti D.N.B., että puolalaiset rosvot olivat rautatangolla lyöneet kuoliaaksi saksalaisen tilanomistajan Soldausta.

28. 8. 39 tekivät Bielitzissä liikkuvat rosvojoukot pommihyökkäyksen kahden tunnetun saksalaissyntyisen taloihin. Tämän salakavalan hyökkäyksen uhreina kaatuivat saksalaissyntyiset Schauer ja Pitrowski.

29. 8. 39 ilmoitti D. N. B., että suurempi joukko saksalaissyntyisiä yritti pelastautua puolalaisten terrorista uimalla Landesbergin luona Warthejoen yli Saksan alueelle. Tällöin ammuttiin 5 saksalaista.

30. 8. 39 puolalaisten rosvojoukkojen saksalaisiin liikkeisiin kohdistettujen vallattomuuksien aikana Lodzissa surmattiin saksalaissyntyiset Karnowski ja Galesch ja haavoitettiin vaikeasti useita muita saksalaisia.

Puolalaisen "hävityskomennuskunnan" kaamea verityö. Kolme saksalaissyntyistä murhattu käsikranaateilla.

Uhrit olivat isä, tytär ja tyttärentytär.

Berliini, 31. 8. 39.

Puolalaisten hirveät väkivallanteot ovat, niinkuin Nachtausgabe'lle Lodzista ilmoitetaan, lisääntyneet uudella petomaisella verityöllä. Joukko aseistettuja kapinallisia, jotka nimittivät itseään "hävityskomennuskunnaksi", yllätti varhain keskiviikkoaamuna Matielskin-nimisen saksalaisen pienen talon Pabjanicen lähellä Lodzin piirissä.

Matielskin itse pakottivat puolalaiset neljä päivää sitten sotaväkeen ja kuljettivat hänet tuntemattomaan paikkaan, niin että hänen perheensä, vaimo, 15-vuotias poika Georg, 8-vuotias tytär Maria ja noin 68-vuotias rouva Matielskin isä, Anton Solutzki, olivat täydellisesti suojattomia puolalaisen joukon ylivaltaa vastaan. Seuraavana päivänä Matielskin poisviemisen jälkeen tunkeutui useampia kapinallisia taloon, ryöstivät perheen niukat ruokatavarat ja esineet ja poistuivat raa'asti uhkaillen.

Uusi hyökkäys keskiviikkoaamuna oli näille suojattomille saksalaisille kohtalokas. Kun kapinalliset joista osa oli vahvasti humalassa, räyhäten tunkeutui taloon, pakeni perhe suuressa pelossaan pihalle, etsiäkseen suojaa tallirakennuksesta. Onnettomat luulivat säästyvänsä ja puolalaiset rehuivat talossa meluten tuhoamisvimmassaan.

Rosvot löysivät kuitenkin pian pakopaikan ja vetivät tallin oven eteen pihalla olleet työrattaat estääkseen jokaisen uuden pakenemisyrityksen. Sitten heittivät rosvot useita käsikranaatteja talliin. Tällä mielipuolisella työllä tappoivat rosvot rva Matielskin, tämän vanhan isän ja kahdeksanvuotiaan tyttären. Viisitoistavuotias poika haavoittui vain lievästi. Puolalaiset lähtivät pois välittämättä mielettömässä murhahimossaan uhriensa tilasta.

Samana päivänä siis juuri ennen sodan puhkeamista ampui klo 11,30 Puolan tykistö 5 tai 6 kpl 75 mm kranaattia saksalaisen Beuthenin (Schleessiassa) rajakaupungin ratapihalle. Kranaatit eivät kuitenkaan aiheuttaneet mitään suurempaa vahinkoa.

1. 9. Klo. 4 aamulla puolalaiset lentokoneet pudottivat 6 pommia Beuthenin Peiskretscham kaupunginosaan Hoherlindes-kadun varrelle. Klo 5.45 valtakunnankansleri Hilter antoi määräyksen että väkivaltaan vastataan väkivallalla.

Tässä tilasto, josta plutodemokraatioiden äänitorvet eivät kertoneet mitään lukijakunnalleen.

Miksi sanomalehtemme uskalsivat julkaista Hitlerin neljästä julistuksesta vain kaksi?

Kun länsivallat t.k. 3 päivänä julistivat sodan Saksaa vastaan, antoi Hitler kansalleen neljä vetoomusta nimittäin itä- ja länsirintaman sotilaille sekä Saksan kansalle ja kansallissosialistiselle puolueelle. Näistä julkaisivat päivälehtemme, erästä lehteä lukuunottamatta, ainoastaan kaksi ensimmäistä vetoomusta. Julkaisemme tässä Hitlerin julistuksen »Saksan kansalle», jossa hän erikoisesti korostaa kansainvälisten juutalaisten rahamiespiirien syyllisyyden sodan syntyyn.

»Englanti on yllyttänyt Puolan sotaan. »Tiedämme, ettei vastuu lankea Britannian kansalle. Vastuun kantavat demokratioitten juutalaiset rahamiespiirit, jotka tahtovat nähdä kaikki maailman kansat uskollisina orjinaan ja jotka pelkäävät meidän uutta valtakuntaamme, koska pelkäävät meidän yhteiskunnallisten saavutustemme voivan synnyttää samanlaisia pyrkimyksiä heidän omissa maissaan. Me aloitamme taistelun niitä vastaan, jotka uudelleen tahtovat hävittää Saksan, ja me käymme taistelun loppuun kansallissosialistisella päättäväisyydellä.»

Maallemme on suorastaan kohtalokasta, että juutalaisilla rahamiespiireillä on meidän päivälehdistöömme näköjään ratkaiseva sanavalta, kun ne jo säätävät mitä pitää kirjoittaa ja mitä sille epäedullisina kirjoittamatta jättää. Tämä pieni esimerkki on yksi niiden satojen kieroiluiden joukossa, joilla päivälehtemme salaavat rahavallan eduksi kansaltamme todellisuuden nykyisestä vakavasta tilanteesta.

Suomen kansa. Suhtaudu varovasti päivälehtiemme antamiin uutisiin sekä puheiden julkaisuihin, sillä ne ovat miltei kauttaaltaan juutalaisten tietotoimistojen käsissä.

JUUTALASUUS ON TURMIOMME.

Sivistyneistön on elettävä kansaansa eikä itseään varten.

Työ on suuri arvojen valaisija. W a g n e r.

Saapunutta.

Meitä on täällä sakki rakennustyöläisiä joille viime päivien tapahtumat ovat käyneet yli ymmärräyksen ja kovasti kolhaisseet aatteellista suuntaamme. Sentähden tahtoisimme kysyä lehdeltänne joitakin asioita, koska eräs kärrääjä sakissamme on siitä kertonut että se taistelee kapitalismia vastaan työmiehen puolesta ja vastaa kysymyksiinkin. Siis ensin. Koska meitä on vuosikausia opetettu leppymättömästi vihaamaan Saksaa ja kaikkea mikä on saksalaista, erikoisesti natsilaisuutta eli vaskismia, olemme saaneet sen vihan veriin. Samalla on meitä opetettu ihailemaan itämaata, Neuvosto Venäjää ja sen oloja ja kommunistista järjestystä. Kun siis kumpikin järjestelmä on veriviholliset toisilleen ja jyrkästi vastakkainen niin kuinka voi toveri Stalin siis lyödä veljenkättä Hitlerin kanssa. Eikö se ole niin, että toverit ovat meidät pettäneet kun veljeilevät Saksan kanssa. Vielä tehdää kauppasopimuksiakin keskenään ja annetaan suuria luottoja ja etuja vihollisille. Kohta kai ei ole enää mitään eroa nostaako kännän vai nyrkin tervehtiessä.

Tämä sopimus pakoittaa meidät tutkimaan asioita syvemmälti ja tutustuman myös mitalin toiseen puoleen. Demarista ei ole apua tässä asiassa ja siksi saakin kärrääjä lähettää tämän lehteenne, jos sitten kastoote sitä voivanne julkaista. Pyytäisimme samalla vastausta ja selvitystä.

Joukko betonimiehiä.

Joukko betonimiehiä on esittänyt toimitukselle ylläolevat kysymykset. Tahdomme siihen vastata mahdollisimman vakavasti, koska kysymykset on tehty vakavassa ja rehellisessä mielessä.

Ei ole ollenkaan ihme, että sen »valistuksen» jälkeen, mitä viime vuosina suurin osa kansastamme ja varsinkin työväestö on valtalehdistömme taholta saanut osakseen, nykypäivien suuret maailmanpoliittiset tapahtumat ovat panneet ihmisten päät kerrassaan pyörälle. Jo se seikka, että järjestelmällisesti on vuosikausia opetettu vihaamaan Euroopan voimakkainta kansakuntaa, Saksan kansaa, yksinomaan siitä syystä, että se nykyisen kansallissosialistisen järjestelmänsä ja johtonsa ansiosta on kyennyt poistamaan kansakunnan niskoilta sen hirvittävän ikeen ja orjuuden taakan, minkä Versaillesin pakkorauhaan päättynyt onneton sota ja nälkäsaarto oli Saksan kansalle aiheuttanut, osoittaa, että on tahdottu johtaa harhaan yleinen mielipide sen järjestelmän ja sen poliittisen suunnan tukemiseksi, joka Saksassa menetti valta-asemansa kansallissosialismin voitonmarssin jälkeen, ja joka nyt »demokraattisen vapauden» nimessä on kaikin voimin koettanut estää uuden kansallissosialistisen Saksan voimistumista ja oikeutettuja kansallisia vaatimuksia.

Saksan ja Puolan välien kiristyessä länsivallat koettivat saada Neuvostoliiton mukaan Saksan saartoon, mutta tässä yrityksessään ne täydellisesti epäonnistuivat, kun Saksa yht'äkkiä sai solmituksi hyökkäämättömyyssopimuksen Neuvostoliiton kanssa. Tämä tuntuu hyvin johdonmukaiselta ja luonnolliselta, sillä kieltämättä Saksalla ja Neuvostoliitolla on Itä-Euroopassa paljon enemmän yhteisiä etuja valvottavanaan kuin Englannilla, Ranskalla ja Neuvostoliitolla olisi koskaan voinut olla. Tästä on päivän selvänä todistuksena yksistään Saksan ja Neuvostoliiton välinen äskettäin solmittu laajakantoinen taloudellinen ja kauppasopimus. Myöskin on ymmärrettävää, että Venäjällä oli karvaita kokemuksia liittolaisuudesta Englannin ja Ranskan kanssa maailmansodan ajoilta, sillä jättivät hän nämä länsivallat silloin Venäjän oman onnensa nojaan kaikesta liittolaisuudesta huolimatta — aivan samalla tavalla kuin Englanti ja Ranska nyt ovat jättäneet Puolan. Kun länsivaltojen ei onnistunut tällä kertaa tiukata ryssän housuntakamuksilla tuleen, narrasivat ne Puolan välikädekseen — ja nyt on Puolan valtakunta täydellisesti murskattu, eivätkä nuo »ritarilliset» liittolaiset kykene sitä enää auttamaan eikä pelastamaan.

Mitä taas Saksan ja Neuvostoliiton sisäisiin oloihin tulee, niin sitä huolimatta, että natsismi ja bolshevismi ovat olleet täydellisesti vastakkaisia aatesuuntia ja keskenään verivihollisia, se ei ole kyennyt tapahtuneita tosiasioita estämään. Viittaamme tässä vain Hitlerin pari vuotta sitten pitämässään puheessa lausumiin sanoihin, että niin kauan kuin bolshevismi rajoittuu levittämään aatteitaan ja oppejaan Neuvosto-Venäjän rajojen sisäpuolella, kansallissosialismilla ei ole sen kanssa mitään tekemistä, jokainen tulkoon omalla uskollaan autuaaksi, mutta niin pian kuin komintern pyrkii oppeineen tunkeutumaan Saksan rajojen sisälle, me kansallissosialistit olemme bolshevismin katkerimpia ja leppymättömämpiä vihamiehiä. Nämä sanat on hyvä muistaa nyt, kun Saksan ja Neuvostoliiton nykyisistä suhteista on kysymys. Siis näiden valtakuntien välisessä entisessä aatteellisessa taistelussa vallitsee nyt rauhantila — suuremmat kysymykset ovat työntäneet ne syrjään ainakin toistaiseksi.

Mutta jos Saksassa sisäpoliittiset olot kansallissosialismin valtakautena olisivat olleet niin kurjat ja huonot, millaisiksi ne meillä sanomalehdistössä jatkuvasti on pyritty esittämään, niin Saksa ja Saksan kansa ei olisi nyt niin yksimielinen ja voimakas, että se pystyisi sellaisiin tekoihin mihin se viime viikkojen aikana on pystynyt. Kannattaa siis puolueettomasti perehtyä kansallissosialismiin, jossa saksalaisen nykyinen voima ja mahti piilee. Pyydettäessä toimitamme asiaa valaisevaa kirjallisuutta ja tietoja. Voimiensa mukaan lehtemme pyrkii myös perehdyttämään lukijoitaan näihin nykyajan suuriin kysymyksiin.

Toimitus.

»Athenian upotus.»

Tämän kuun 4 p:nä ilmoitettiin, että suuri englantilainen hl. Athenia on torpedoitu upoksiin ja että siinä olleet 1400 matkustajaa ovat etupäässä amerikkalaisia. Koska muutamia päiviä aikaisemmin väitettiin, että englantilaisten toimesta oli pidätetty saksalainen valtamerilaiva Bremer oli yleinen mielipide se, että Athenian upottaminen oli ilman muuta saksalaisten vastatoimenpide. Asiaa on kuitenkin ryhdytty lähemmin tutkimaan ja on siinä todettu että koko tapahtuma on provosoitu teko. Julkaisemme alla saksalaisen lehden kirjoituksesta mainitusta tapauksesta.

»Laiva kuului, kuten tunnettua, glasgowilaiselle Donaldson Brothers & Black Co-varustamolle ja se kulki säännöllisesti Liverpoolin ja Montrealin väliä. Laiva oli 13.000 tonnin kantoinen.

»Athenian» aikataulunmukaisena lähtöpäivänä saapui Englannin amiraliteetilta, jonka johtoon Churchill juuri oli meriministerinä astunut, määräys viivyttää lähtöä muutamia tunteja ja tieto, että laivalle myöhemmin ilmoitettaisiin uusi, tavallisesta poikkeava reitti kuljettaviksi. Laiva sai ohjeensa ja lähti, uusi reitti vei sen eräiden skandinavisten laivojen tavallisen kulkutien poikki ja samalla erään englantilaisen hävittäjälaivueen läheisyyteen.

Yhdysvalloissa ilmoitetaan myöskin täysin selvitetyn, ettei saksalaisia sotalaivoja sanottuun aikaan ollut näillä vesillä — Saksahan on heti ilmoittanut samaa — eikä liioin saksalaisia miinoja ole voitu todeta paikalla. Yhdysvaltain senaatin arvovaltaisissa, merenkulkua lähellä olevissa piireissä, selitetäänkin välikohtaus nyt — Da D:n mukaan — siten, että meriministeriö on vasten tahtoaan pakotettu järjestelemään hyökkäyksen, jotta syntyisi uusi Lusitania-tapaus, kaikkine maailmansodasta tuttuine seurauksineen.»

Kerava 1939, Keravan Kirjapaino.